

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

1 Non coram laico clericus producitur ullus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

1 ¶ Gallie In concilio expressu & aliquos Gratiani exemplariis legitur, Gallicæ. In alio autem, & emendatioribus, atque in codice conciliorum Lucensi regio habetur, Gallicana provincie. Nam eo tempore Archiepiscopus Narbonensis, & eius provincie Episcopi ad synodum Tolentani conveniebant, quod ex subscriptis Tolentani textu apparet. In ea enim Nigetius Narbonensis metropolitanus, Sergius Episcopus Carcassensis, & Nibrudus Episcopus Agathensis, & presbiteri Magalensis & Ne-mausensis Episcoporum subscribunt. Eisdem quoque metropolitanus, & ipsius provincie Episcoporum subscriptione in quarto & sexto Tolentani concilio impressu leguntur, & illæ, quæ in manuscriptis habentur, continentur.

2 ¶ Quinquagenarium In variis editionibus huius concilii legitur, quinquarium. Verum in codice Lucensi regio, sive Vaticano, & altero Bibliothecæ Dominicæ manuscriptu, & vetustis exemplaribus Gratiani, & Burchardi, & Ivone est, quinquagenarium. Et hæc lectio mensuris est Innocentius III. in concilio Lateranensi, cum Apostolus, extra de cens. & exalt.

C. IX. ¶ Sacerdotes ab Episcopi sui ultra modum non graventur.
Item Gregorius Episcopus Sicilie, lib. II. epist. 20.

Relatum est nobis sanctæ memoriæ decessoris mei temporibus per servum Dei Diaconum, qui tunc ecclesiastici patrimonii curam gessit, fuisse diffusum, ut sacerdos per universas vestras dioceses confutari, quoties ad consignandos infantes egredimini, ultra modum gravari minimè debuissent. Summa enim præfixa fuerat, vobis, ut audio, consentientibus, quæ ab eisdem sacerdotibus pro labore clericorum dari debuisset. Atque hoc quod tunc placuit, sicut nunc dicitur, minimè custoditur. Unde fraternitatem vestram admonco, ut subiectis vestris non graves studeatis existere.

C. X. ¶ Secundum loci modestiam Episcopi curvix parentur.
Item Pelagius Gressonio Illustri.

Illud a magnitudinem tuam minimè volumus ignorare, quod Syracusana civitatis Episcopus, inter alia, quæ in cautionem suarum pagina spondit, hoc etiam specialiter sub interpositione pœnæ legitime promississe legitur, nunquam se à quolibet suæ diocesis Presbytero ultra duos solidos cathedralici nomine petiturum, nec per quamlibet aliam occasionem quidquam in eius se dispendio esse gesturum. Quod magnitudo tua, non solum à prædicto Episcopo, sed de omnium Episcoporum Siciliæ personis competenti sollicitudine custodire non desinat, nec ipsa quoque prædicta enormia fieri, sed secundum modestiam venienti susceptionis preparari convivium: quia nec eo prætextu pauperibus incuti damna volumus, aut quolibet ratione permissimus.

CAUSA XI.

Lericus adversus clericum questionem de prædictis agitavit, quem ad civilem iudicem producere voluit: res non nisi ante iudicem ecclesiasticum stare voluit: aliter vero potentia civili iudicis illam a possessione sua deiecit. Quo auditu, Episcopus eum ab officio suspendit: ille contempta Episcopi sententia officium suum administravit. Hinc competenti Episcopo sine spe restitutionis in eum sententiam dedit.

1. ¶ Ille primam quartæ iuratum clericum ante civilem iudicem sit producendus:
2. ¶ Secundum, si produceretur non est, an hæc culpa sit digna suspensione.
3. ¶ Tertio si digna non fuerit, an contemptorem sententiam sui Episcopi reparabiliter oporteat deponi.

¶ Anl. l. c. 171. Poly. l. 4. tit. 21.

QVÆSTIO I.

Quid clericus apud saculares iudices accusatus non a Cajus Papa epistola ad Felicem Episcopum de iudicibus scribit, dicens.

C. I. ¶ Apud sacularem iudicem nullus clericus conveniatur.

Nemo unquam Episcopum apud iudicem sacularem aut alios a clericis accusare præsumat.

C. II. ¶ PALEA.

I. ¶ Nullus b' iudicium, neque Presbyterum, neque clericum, aut clericum ullum, aut juniorem a sua sine licentia d' pontificis per sedilibrat, aut minare præsumat. Quod si fecerit, ab ecclesia suam irrogare dignoscitur, tamdiu sit sequestratus, quæ reatum suum agnoscat, & emendet.

¶ Apud Burchardum, & in aliquos Gratiani editiones, quæ hæc paleam habent, & in Decretalibus, tit. de foro compet. c. 2. citatur ex concilio Parisiensi, c. 11. Verum in concilio, sive Troleiano, c. 6. referuntur ex capitulis tribus, in quibus habetur, est. lib. 6. c. 19. 4. & lib. 7. c. 13. Simile quid legitur in concilio lianensi 4. c. 20. & Antisthedorensi, c. 43.

C. III. ¶ De eodem.
Item Marcellinus e' Papa, epist.

II. ¶ Clericum r' cuilibet f' ordinis abque potestate sui permisso nullus præsumat ad secularium iudicem attrahere: nec laico b' quolibet clericum accusare.

1 ¶ Clericum In epistola Marcellini secunde, & in Aurelianensi 3, ubi hoc repetitur, & in Passovaria sic legitur: clericus cuiuslibet ordinis abque pontificis sui permissum præsumat, & c. Verum et glossas, & citationes dicitur, est mutatum.

C. IV. ¶ Ab eis quisq' iudicandus est, qui iudices elegerit.
Item ex Nicæno concilio.

Iudices i autem alii esse non debent, quam qui a quo impetitur, elegerit, aut quos suo cum ecclesiæ sanctæ sedes, aut eius primates auctoritate huiusmodi sedis delegaverint.

¶ In concilio Nicæno hæc canon hoc non habetur, sed in pluribus canonibus illius concilii supra distincti. c. cap. Episcopi est adnotatum. Quorum patrem referit Iulianus in referentiæ orientales, ubi numero 30. habetur hoc caput: & ex concilio hycapo.

C. V. ¶ Ad secularia iudicia nullus clericus est pertrahendus.
Item Valentinianus, Theodosius, & Arcadius imp'p. AAA.

Continua & lege sancimus, ut nullus Episcoporum, aut aliorum, qui ecclesiæ necessitatibus servium, aut aliorum, sive ordinatum, sive extraordinarium iurisdictionem trahatur. Habent illi suos iudices, nec quilibet publicis est commune cum legibus. Item, Constantinus Imperator præfidentis r' in sancta synodo, quæ apud Nicænam congregata erat, cum querelam quorundam conspiceret eorum se delatam, ait. Vos à memoria dicitari potestis: quia ad Dei solius iudicium veniimini.

1 ¶ Præfidentis Quam humiliter ibi se præfidentem docent Eusebius 2. lib. de vita ipsius, cap. 10. Socrates, lib. 1. Theodoretus l. 1. c. 7.

a' alioque, b' Extra de foro compet. c. cap. 11. & l. 7. c. 13. Burch. l. 10. cap. 22. c' al' imp'nt. d' al' al' permissi. c' Et in concilio Augustin. 5. cap. 3. c. 22. Pann. l. 4. c. 31. g' al' saculare iudicium. h' Poly. l. 3. tit. 2. Pann. l. 4. c. 19. k' In conc. Trole. l. 10. cap. 6. c. ult. Anfl. 3. c. 109. Poly. lib. 1. tit. 21. l. 12. q. 1. facul. aud. c. ult. Anfl. 3. c. 109. Poly. lib. 1. tit. 21. l. 12. q. 1. facul. 11. q. 1. sacerdotibus. Hist. ecclesiast. l. 10. c. 2. Rufinus autem.

C. VI. De eodem. PALEA.

Item ex concilio Mailonensi l. c. 4. Nullus a clericis alium clericum ad iudicem facularem accusare...

C. VII. De eodem. PALEA.

Item Marcellinus i. epist. secunda, ad Episcopos Orientales. Viximus; & contentiones inter Christianos ortæ fuerunt...

C. VIII. De eodem. PALEA.

Item Marcellinus in vulgatis citatur ex Bonifacio ad Episcopos Gallie, sed in aliquo vetusto legitur, Marcell. Est enim hoc caput in secunda epistola Marcellini...

C. IX. De eodem. PALEA.

Item Marcellinus ad Episcopos Gallie. Nullus a clericis alium clericum ad iudicem facularem accusare...

C. X. De eodem. PALEA.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

C. XI. De eodem. PALEA.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Item Sylvester Papa in synode Romana. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

Novellus constitutio a. [Episcopus non flagretur ad testimonium iurjurando, sed Evangelium tantum coram positum.] Item [Sed b. iudex mittit ad eum ex suis ministris, ut propositis sacrosanctis Evangelii, secundum quod docet sacerdos, dicat qua vererit.]

C. X. Clericus ad civilem iudicem clericum perducens, anathema sit. Item Sylvester in epistola concilii Romani. Quis clericus accusans clericum in curiam introierit, anathema sit.

C. XI. Proprio precentur honore publici iudicii cognitionem ab Imperatore postulantes. Unde in Carthagenensi Concilio VIII. c. legitur.

Placuit, ut qui quicunque ab Imperatore cognitionem publicorum iudiciorum petierit, honore proprio prioret. Si autem Episcopale iudicium ab Imperatore postulaverit, nihil ei obstat.

C. XII. A seculari iudice clericus non est audiendus. Unde Gelasius Papa scribit Egechie d. comiti.

Christianis gratum semper debet esse, quod ab eorum potestate dignitate praestandum; quia Deo servientibus beneficium negare non convenit. Sylvester et itaque Faustianus, qui se de canabulis clericos confitentur, a Theodoro se opprimi per violentiam, conqueuntur; quia dicunt se ingenuos, atque Deo audite, prius sine conditionis nexibus absolutos in forum deterrunt iterum servitutis additi, & per auctoritatem regiam, contra leges publicas, cum clericali cingulo tenentur adstricti, per Archidiaconum urbis Grumentinae esse conventos; cum confiterentur, qui caelestem militem pulsant, non nisi ejus forum debere testari. Et ideo dilecte filii, depono salutationis affectu, supra dictos clericos tibi commendo; ut si ad delegatorum iudicium eorum advertarij venire contempserint, sublimitatis tue iurisdictione vallentur; ne quid illis, aut surreptio, aut inimicalibus legibus violentia necessitatis imponat; quis, qui iudicium refugit, apparet eum de iustitia distulium.

C. XIII. Non nisi ad Episcopos iudicium clericus vocetur. Idem Crispinus & Salvo Episcopi.

Sylvester b. & Faustianus ecclesia Grumentinae clerici, lachrymosi nobis infirmatione conquesti sunt, libertatem sibi Domini sui benignitate concessam, heredum ejus oppressionem pulsari, subique in clericatus officio penitenti canabulis ferventibus, etiam manumissore vivente, in eodem acti, nihilominus constitutus, divinis ministeriis impendere servitium non licere,

a. Novell. 127. b. praterca nulli; apud Iulianum novell. 129. c. g. b. Auct. sed iudex; Cod. de Episcopis & Clericis. c. In Militibus, cap. 13. & in Africa. d. al. 26. e. Infr. ea. Sylvester. f. al. ad versaria venire conqueuntur. g. al. Crispo. h. Anf. l. b. c. 10. i. mysterium.

cum (si petitionem veritas sublequatur) contra patris, & auctoris sui factum venientibus, ut indignis, hereditas legitimis auferatur, nec eis liceat hereditatem capientibus contra auctoris sui proflere iudicium. Et id eo, fratres a charissimi, quoniam se etiam ab Archidiacono dicit ecclesia queruntur oppressos, qui per eorum absentiam moderatores iudicium promittit eos esse seculuros, calcatis omnibus rationibus, & contra leges divinas, & publicas, pulsatis, forum suum putavit auferri in vestro iudicio, quisquis ille est, qui clericum laecessit, adveniat, ut ecclesia iura, quae vetusti Principes assidua sanctione firmaverunt, impetitis clericis, non negentur.

C. XI V. *¶* Ante iudicium civitem sacerdotum non accipitur.
 Item Alexander omnibus orthodoxis per diversas provincias Christo Domino famulantibus, epist. i. c. i.

Relatum est ad huius sanctae & Apostolicae sedis apicem (cui summorum dispositiones causarum, & omnium negotia ecclesiarum ab ipso Domino tradita sunt, quasi ad caput, ipso dicente principi Apostolorum Petro (Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo ecclesiam meam) quod quidam amuli Christi, eiusque sanctae ecclesiae infideliatores, sacerdotes Dei ad iudices publicos acculare praesumant: cum magis Apostolus a Christi-anorum causis ad ecclesiam deferri, & ibidem terminari praecipiat. Taliter pravocantes pravocati sunt in Deum suum, & non obediunt praecipulis.

C. XV. *¶* Alter forum non sequatur.
 Item Pelagius Papa Benevento Desponsit.

Experientia & tua praesentis auctoritate mandamus, ut in causis, in quibus quilibet ecclesiastici officii persona loco petitoris existit, quemquam laicum pulsatura, apud suam provinciam iudicem suum proponere actionem non delectat. In his vero negotiis, in quibus ecclesiastici officii persona pulsatur, totius submoto pulsationis obstaculo ad Episcopum, vel Presbyterorum, in loco, ubi quae sit ventur, constituto, procedat in differenter examen.

C. XVI. *¶* De eodem.
 Item f. Sergio Cancellario.

Si quisquam clericus, sive inferioris, sive potioris gradus actionem existat, & contra laicam personam suas dirigat actiones, iste modis omnibus non alicubi, quam apud provinciam iudicem negotium suum dicitur occurrat. Si quis autem laicus clericum cujuscunque gradus duxerit esse pulsandum, ad Episcoporum iudicium in eadem civitate, vel territorio constitutorum, exponat eas, quas se habere existimat, actiones. Quem ordinem legibus per omnia convenientem, atque consentaneum demonstrari, illa regula manifestat, quae praecipit actionem forum semper sequi pulsati. Clericis vero pulsatis in Episcopali iudicio forum competere, principalem quoque sanctionum designat auctoritas.

C. XVII. *¶* Episcopus non permittente, apud saecularem iudicem clericus pulsari non debet.

Item in concilio Agathensi, c. 22. legitur.

Clericum h. nullus praesumat apud saecularem iudicem, Episcopo non permittente, pulsare: sed si pulsatus fuerit, non respondeat, vel si proponat: nec audeat criminale negotium in saeculari iudicio proponere.

¶ In concilio Agathensi, c. 22. in prima parte legitur, clericus nec quonquam praesumat, &c. & posterior eiusdem capituli

a. Sup. eadem Christianis. b. abest a multu. c. Matthe. 26. d. i. Corinthe. 6. e. Polyc. lib. 1. tit. 2. f. al. idem. g. Supra 2. quatuor. 6. neminem. h. lvo dant. 6. c. 367. i. ead. clericum nullus. i. al. nec.

pari (qua habetur sup. 9. 6. c. fin.) in qua quasi ex actibus, et de laici, qui ecclesiam, vel clericum vexant, ostenduntur pure esse offi. de clericis, qui sine permissu Episcopi sua iura pulsant, & in originali concordat lvo.

C. XVIII. *¶* Clericus suo inobediens Episcopo, postea curia tradatur.
 Item Pius Papa, epist. 2.

Si quis sacerdotum, vel reliquorum clericorum suo Episcopo inobediens fuerit, aut infulam contumaverit, aut contumeliam, aut calumniam, aut a curia intulerit, & convinci poterit, mox deponatur, & tradatur, & recipiat: quod inique gessit.

1. *¶* Aut convitia intulerit. Sic etiam ex verba, de Anselmo, & Polycarpo: sed in epistola ipsa, & apud non habentis ista verba.

2. *¶* Deposuit. Abest ista dicitur ab originali, & in 3. *¶* Et recipiat. In epistola Polycarpi, & apud alios legitur, Qui autem facit injuriam, recipiat hoc, quae que gessit.

C. XIX. *¶* Principali cogatur auctoritate, qui in iustitiam non vult deferre.

Item ex concilio Carthageniensi, l. III. c. 1.

Petimus, ut dignemini dare fiduciam, quae est ipsa cogente, liberum sit nobis rectorem provinciae secundum statuta gloriosissimum Principis versus illum adire, qui in plebem, quam avaritia hodie communitus, secundum quod statutum fuerit, inquirere contemnit: ut qui in administratione vestra acquiescere noluit, & emendare illius auctoritate iudicaria protinus excludatur. Auctoritas scopus dixit. Servata forma disciplinae, non est appetitus, si a vestra charitate modeste, & humiliter, recedere detrectaverit, cum fuerit, suo more, & contumacia faciente, etiam auctoritate iudicantis. Honoratus & Urbanus Episcopi dixerunt, enim omnibus placet. Ad universi Episcopi consensum est, placet.

1. *¶* Qui plebem. Haec usque ad v. c. c. contentum collectore ex verbis in eodem capite praecedentibus hanc omnia referenda essent.

C. XX. *¶* A Principibus corrigatur, quae ecclesia corrigere non valet.
 Item Gregor. Papa.

Istud est quod a vobis poposcimus, & postulamus, ut Paulinum Aquileiensem, & postea illum Mediolanensem Episcopum ad eum finem Principem sub digna custodia dirigitur, qui Episcopus esse nullatenus potest, quia canonica consuetudinem factus est, alios auctoritate dat; & ille, qui contra morem antiquum eorum praesumpserit, canonum vindicta subiacet.

¶ Hoc capitulum in Polycarpo refertur sine auctoritate libri autem scripturae, sicut quidem legitur, sed in eo libro scripturae ad Ioannem magistrum multum, sed in eo libro scripturae scribitur Gelasius. Anselmus quidem magnum episcopum gire refert, cuius prior pars est hoc caput, posterior vero sup. dist. 17.

C. XXI. *¶* Tropium gradum amittent, qui conjurantes, vel conspirantes.

Item in concilio Chalcedonensi, s. 14.

Conjuratum, & conspiratum, publicis in saecula Dei ecclesia ne fiat, conventibus, & veris clericis, vel monachi inventi fuerint, aut conspirantes, aut pharissae, vel factiosissimi

a. Polyc. lib. 4. tit. 24. Anselm. l. 9. c. 17. lvo dant. c. 367. b. in Affic. c. 11. c. al. quomodo. d. al. modum. e. l. 1. c. 42. Polyc. l. 1. tit. 17. f. Et in Formasensis, l. 1. c. 1. ead. si qui clericus.

Sicut enim tibi impietatis crimen est, neglectis verbis Dei studiis, sollicitudines suscipere seculares: ita & unicuique laicorum peccatum est, nisi invicem sibi etiam in his, que ad communem vitam pertinent, operam fideliter dedent. Te vero securum facere ex his, quibus non debes instare, omnes communiter elaborent. Quod si forte a fementis hoc laici non intelligunt, per Diaconos edocendi sunt, ut tibi solius ecclesie sollicitudines derelinquant.

Ex his omnibus datur intelligi, quid in civili causa clericum ante civilem iudicem conveniendus est. Sicut enim ecclesiasticorum legum ecclesiasticus iudex est administrator, ita & civilium non nisi civilis debet esse executor. Sicut enim ille solus habet ius interpretandi canones, qui habet potestatem condendi eos; ita ille solus civilium legum debet esse interpretas, qui civilium est clericus examinandus. Et hoc est illud, quod legitur & canonice super determinatum est, ut in criminali videlicet causa ante civilem iudicem nullus clericus producatur, nisi forte cum consensu episcopi sui, veluti quando incorrigibiles inveniuntur, tunc detracto eius officio, curia tradenda sunt.

C. XXXI. ¶ Qui Episcopo infidatus, semotus a clero curia tradatur.

Unde Fabianus Papa ad episc. 2. Episcopis Orientalibus.

Statuimus, ut si quis clericorum, suis Episcopis infestus, aut insidiator fuerit, eosque criminari voluerit, aut conspirator fuerit, mox ante examinatum iudicium (submotus a clero, curia tradatur, cui diebus vite sue deferriat, & infamis absque ulla restitutionis spe permaneat.

Quia ergo iste non in criminali, sed in civili causa clericum ante civilem iudicem produxit, non est iudicandus transgressor canonum, nec est dicendus pertransisse rem ad iudicem non suum, quia de civili causa non nisi iudex civilis cognoscere debet.

¶ Item ea, que in alio in defensione dicta sunt, verificata quidem videntur, sed pondere carent. Sacri enim canonibus & sacrosanctis legibus, tam in civili quam in criminali causa clericus ad civilem iudicem pertrahendus non videtur.

C. XXXII. ¶ Fratres apud Presbyteros iudicentur.

Unde in epistola prima Clementis ad Iacobum legitur.

Si autem qui ex fratribus negotia habent inter se, apud cognitos seculi non iudicentur: sed apud Presbyteros ecclesie, quidquid illud est, dirimatur.

C. XXXIII. ¶ Nullus clericus propter aliquam causam introet curiam.

Item Sylvester Papa in epistola e concilio Romano.

Nullus clericus, vel Diaconus, vel Presbyter propter quamlibet causam introet in curiam, nec ante iudicem civilem i causam dicere presumat.

¶ [Civilem] In epistola synodi Romane sub Sylvestro, unde hoc videtur sumptum, legitur, cinctum; cingulo enim militem ac magistratus ab Imperatore donabatur.

C. XXXIV. ¶ Ecclesiasticum, non forensi iudicium poenitentem exeat.

Item Leo Papa ad Rusticum, epist. 50. al. 92. c. 9.

Aliud quidem est, debita iuste reposcere, aliud propria perfectionis amore contemnere. Sed illi citiorum veniam postulantem, oportet etiam a multis licitis abstinere, dicente Apostolo. h. [Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt.] Unde si quis poenitens

a. Vocare ferrig. b. Anf. l. 7. c. 119. Polyb. l. 4. m. 31. c. al. pondere certari. d. Polyb. l. 5. tit. 1. l. 1. c. 34. Anf. l. 6. c. 1. e. Erim. c. 1. c. 1. f. Pam. l. 4. c. 30. g. Infra, de pan. dist. 1. c. alud. h. 2. Cor. 6.

habet causam, quam negligere forte non debet, in expeti ecclesiasticum, quam forensi iudicium. Non autem propter criminale iudicium, sed generaliter propter quamlibet causam, tam civilem, quam criminalem intelligitur.

C. XXXV. ¶ Quia quilibet sacrosancti sacrosancti iudicium el gerit. Unde Theodosius Imperator a. ¶ Viennę litem habens, sive possessor, sive petitor fuerit, vel in b. initio liti, vel decursis temporum curricula, sive cum negotium peroratur, sive cum iam expedit promi sententia iudicium elegerit sacrosanctis sedibus Antiditis, illico sine aliqua dubitatione, etiam si alia non refragatur, ad Episcoporum d. iudicium, cum ferretur litigantium i. dirigatur.

¶ [Dirigatur] In Cod. Theodosiano, lib. 16. tit. de Episcopali iudicio. l. 1. que repetitur. l. 6. Capitul. c. 23. Et in consuetudinibus Valentini, sub Lothario, & apud Ivonem. Et hoc sacrosanctum forent hoc: Multa enim que in iudicio captioze practice ratione iurica non patiuntur, investigat, & promi sacrosanctis religionis auctoritas, ac statim adhibetur exp. sequens, utantur itaque cause.

C. XXXVI. Item ibidem.

Omnes et itaque cause, que vel pretorio iure, vel civiliter tractantur, Episcoporum sententis remanent perpetuo stabilitatis iure firmantur, nec ulterius hinc at retrahantur negotium, quod Episcoporum sententia decidit. ¶ Testimonium etiam, ab uno licet Episcopo perhibitum, omnes iudices indubitanter accipiant; nec alius audiat, cum refutatum f. Episcopi a qualibet parte fuerit reprobatum. Illud etiam veritatis auctoritate firmatum, illud incorruptum, quod a sacrosancto homine conscientia mentis illi exponitur legit. Hoc nos edicto salubri aliquando confirmamus, hoc perpetua lege firmamus, matrisque litem semina contemplantes.

¶ Item qui antiquata contentas, que in Iustitiam cadere non videntur ita inserta, per Carolum renovata exp. l. 1. Capitularibus, l. 6. c. 23. aut inter cetera.

C. XXXVII.

Voluntas, atque precipimus, ut omnes gentes nostras, Deo auxiliante, subiecti, tam Romani, quam Franci, Alemanni, Bavari, Burgundiones, Saxones, Thuringi, Frisones, Galli, Beirones, Longobardi, Gothi, Beneventani, Gothi, Hispani, ceteri que nobis subiecti omnes, quocumque videantur legis vinculo connecti, vel consuetudinario more connecti, hanc sententiam, quam ex sextodecimo Theodosii Imperatoris libro, capitulo videlicet undecimo, ad interrogata Albi Decis, illi & omnibus referimus i. sumimus, & ante nostra capitula pro lege tenendam consensu omnium delium nostrorum, tam clericorum, quam & laycorum posuimus, lege. h. cuncti perpetua teneant, id est, quocumque litem habens, sive possessor, sive petitor fuerit, [ut supra.]

¶ Rescriptam sumptum] Sic est emendatum a capitulari. Antea legebatur, per scripturam missimus.

C. XXXVIII. ¶ Presbyter apud Episcopum tantum iudicari debet.

Item Gregorius lib. 11. epist. 34. Ioanni de Hispania in Hispaniam, renuendo dicit.

De persona Presbyteri hoc attendendum est, quod si quam causam habuit, non ab alio recedat, sed

a. Cod. Theod. l. 16. de Episcopali iudicio. l. 6. quocumque iudice, c. novit. Capit. l. 6. c. 23. Anf. l. 3. c. 23. l. 1. c. 23. l. 1. c. 23. c. al. legis. d. al. Episcopum cum. e. Capitularibus. f. Anf. l. 10. tit. 1. c. 23. f. al. testimonium. g. Anf. l. 1. c. 23. h. lego cunctis perpetua teneantur. i. exp. sup. ead. cap. quocumque Anf. l. 1. c. 23. Novell. 13. h. si quis contra Episcopum

Episcopus ipsius admittitur: sicut novella constitutio monstrat, que loquitur de sanctissimis, & Deo amabilibus, ac reverentissimis Episcopis, clericis, & monachis, [cap. Justinianus Augustus Petro gloriosissimo præfatus] prætorio: Si quis contra aliquem clericum; aut monachum, aut Diaconissam, aut monastriam, aut asceticam habere aliquam actionem, doceat a prius sanctissimum Episcopum, cui horum unumquisque subiacet. Ne vero causam inter eos dijudicet. Et si quidem utraque pars hæc, que iudicata sunt, non acquieverit: 2. jubetur per loci iudicem hæc executioni perfecte mandari. Ne vero obijciatur, quia de clerico hoc loquitur non de Presbytero, sciendum est, quia superius in eadem constitutione lib. cod. 1. d. legitur appellatione clericorum etiam Presbyteros & Diaconos contineri. Veritas enim legitur: [Presbyteros autem & Diaconos, & Sobriacos, cantores, & lectores, quos o-mnino clericos appellamus; & reliqua.]

[In præfato prætorio] *Græc. est. ἡγοῦντο δὲ τὸν ἡγούμενον. id est, magistrum divinarum nostrarum officiorum.*

[In acquieverit] *In Authentica de sanctiss. Episcopis, & monachis ad eum regno.*

C. XLIX. *¶ Clericus clericum ad publica iudicia non pertrahat.*
Item Gregorius lib. 5. epist. 22. Romano defensor Sicilia.

Proventibus, quod si quis contra clericos quoslibet actionem haberi, despectus eorum Episcopis, eisdem canonum non facias iudicio exhiberi. Quod si ita est, que velle combat esse in eorum iudicio, hac tibi auctoritate præcipimus, ut denud hoc facere non præsumas: sed si qua contra quolibet clericum causam habuerit, Episcopus ipsi adeat, ut aut ipse cognoscat, aut certe ab eo iudicem deputetur, aut si forte ad arbitros eundem est, iudicem eligentis: iudicem ab ipso executioni deputata compellat. Si quis vero clericus vel laicus contra Episcopum actionem habuerit, tunc te interponere debes, ut iudicem aut ipse cognoscat, aut certe te admonente sibi iudicem agat. Nam si sua unicuique Episcopo iurisdic-tio non detinetur, quid aliud agitur, nisi ut per nos, per quos ecclesiasticæ auctoritatis debuit ordo, confundatur?

C. LI. *¶ Laici iudicibus clericis non sint opprimendi.*
Item Innocentius Episcopus Cardinalis, lib. 3. epist. 26.

Proventibus, quod si quis contra clericos quoslibet actionem haberi, despectus eorum Episcopis, eisdem canonum non facias iudicio exhiberi. Quod si ita est, que velle combat esse in eorum iudicio, hac tibi auctoritate præcipimus, ut denud hoc facere non præsumas: sed si qua contra quolibet clericum causam habuerit, Episcopus ipsi adeat, ut aut ipse cognoscat, aut certe ab eo iudicem deputetur, aut si forte ad arbitros eundem est, iudicem eligentis: iudicem ab ipso executioni deputata compellat. Si quis vero clericus vel laicus contra Episcopum actionem habuerit, tunc te interponere debes, ut iudicem aut ipse cognoscat, aut certe te admonente sibi iudicem agat. Nam si sua unicuique Episcopo iurisdic-tio non detinetur, quid aliud agitur, nisi ut per nos, per quos ecclesiasticæ auctoritatis debuit ordo, confundatur?

C. LII. *¶ Sacerdotes à Regibus sunt honorandi, non iudicandi.*
Item Gregorius Mauricius Imperator, lib. 4. epist. 25. cap. 25.

Proventibus, quod si quis contra clericos quoslibet actionem haberi, despectus eorum Episcopis, eisdem canonum non facias iudicio exhiberi. Quod si ita est, que velle combat esse in eorum iudicio, hac tibi auctoritate præcipimus, ut denud hoc facere non præsumas: sed si qua contra quolibet clericum causam habuerit, Episcopus ipsi adeat, ut aut ipse cognoscat, aut certe ab eo iudicem deputetur, aut si forte ad arbitros eundem est, iudicem eligentis: iudicem ab ipso executioni deputata compellat. Si quis vero clericus vel laicus contra Episcopum actionem habuerit, tunc te interponere debes, ut iudicem aut ipse cognoscat, aut certe te admonente sibi iudicem agat. Nam si sua unicuique Episcopo iurisdic-tio non detinetur, quid aliud agitur, nisi ut per nos, per quos ecclesiasticæ auctoritatis debuit ordo, confundatur?

C. LIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLIV. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLV. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLVI. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLVII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLVIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLIX. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. L. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LI. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LIV. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LV. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LVI. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LVII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

Propheta ait: [Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirunt ex ore eius, quia Angelus Domini exercituum est.] Quid ergo mirum, si illos vestra pietas dignetur honorare, quibus in suo eloquio honorem tribuens, eos aut Angelos, aut Deos ipse etiam appellat Deus? Ecclesiastica quoque historia testatur, quia cum pie memorie Constantino b. Principi, scripto oblate accusationes contra Episcopos fuissent, libellos quidem accusationes accepit, & eosdem, qui accusati fuerant Episcopos convocans, in eorum conspectu libellos quos acceperat, incendit, dicens: Vos Dei estis, à vero Deo constituti. Itē, & inter vos causas vestras discutite: quia dignum non est, ut iudicemus Deos. In qua tamen sententia sibi magis ex humilitate, quam illis aliquid præstitit ex reverentia impensa. ¶ Ante eum quippe pagani in rep. Principes fuerunt, qui verum Deum nescientes, Deos ligneos & lapideos colebant, & tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuebant. Quid ergo mirum, si Christianus Imperator veri Dei sacerdotes dignetur honorare, dum pagani, ut prædiximus, Principes honorem impendere sacerdotibus noverunt, qui Diis ligneis & lapideis serviebant? Hæc ergo non tantum specialiter, quantum generaliter pro omnibus asserimus sacerdotibus: quoniam adhuc nescimus, quis interribili iudicio Dei qualis futurus sit. Et enim Paulus egregius prædicator dicit: [Nolite iudicare ante tempus, donec veniat Dominus, & reliqua.] Nam sunt multa, quæ de iudicio illius homines ignorant; quia foras se, quæ vos laudatis, ille reprehendit; & quæ vos reprehenditis, ille laudabit.

C. XLVII. *¶ Quæ pena feriatur clericis, clericum ad secularia iudicia pertrahens.*
Item ex concilio Milevitano.

C. XLVIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. XLIX. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. L. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LI. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LIV. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LV. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LVI. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LVII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LVIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LIX. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LX. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LXI. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LXII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

C. LXIII. *¶ Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet.*
Item ex concilio Carthaginensi III. c. 9.

ad privatorum Christianorum causas Apollolus a et-
iam ad ecclesiam deferri, atque ibi determinari præci-
piat.

¶ **Siquidem** In ceteris conciliorum editionibus, & uno
Vaticano codice legitur, siquidem ad eligendos iudices sibi
de ecclesie confortio dubitat, vellege ecclesie confortio
iudicat, qui de universa, &c. In recentiore autem qua-
tuor voluminum editione hoc modo, cui enim ad eligendos iudi-
ces undique patet auctoritas, ipse se indiguum fraterno
confortio iudicat, qui de universa, &c. eodemque feri ma-
do est in codice Lucensi Regio, & refertur in concilio apud Palatum
Vernis habito, c. 18.

C. XLIV. ¶ Clericus non accusatur, nisi ante
ecclesiasticum iudicem.
Item ex eodem.

De b diversis ordinibus ecclesie seiventibus, si quis
in causam criminis incurrit, & abnuccit iudicium
ecclesiasticum, debet periclitari.

¶ Est summa capituli procedenti, & in concilio vbi Colonia
ac Lutetia impressa, duobus exemplaribus Vaticanis, & codice ca-
nonum omnino est loco summa, nec multo aliter apud Ivonem part. 6.
cap. 26.

C. XLV. ¶ Qui cum clerico litigium habet, Epi-
scopum ipsius adeat.
Item constitutione 74. c. 1.

Si e quis cum clerico litigium habuerit, siquidem
de causa pecuniaria, adeat prius Episcopum, cuius
iudicio clericus suppositus est. Ille enim sine damno, &
sine dilatione competentem finem litii dirimit, tunc ad
civilium iudicium se referat. Vbi autem noluerit i Episcopum
Episcopus causam dirimere vult, sine scriptura omnia
procedant, & definitiva sententia sine scriptis ab eo pro-
feratur. ¶ Quod si de criminali causa litigium
emergerit, tunc competentes iudices in hac civitate, vel
in provinciis interpellati, consentaneum legibus terminum
causæ imponant: ita tamen, ut disceptatio litis duo-
rum numerandam a. Item ¶ In criminalibus vero
causis nunquam sine scriptura procedere debet. Non
aliter autem puniatur clericus, nisi obnoxius reperiatur,
sacerdotio nudatus fuerit ab Episcopo suo, vel clericatus
honore. Sin autem crimen ecclesiasticum est, tunc
secundum canones ab Episcopo suo causa examinatio &
pena procedat, nullam communionem aliis iudicibus
in huiusmodi causis habentibus.

¶ **Noluerit** Ina etiam apud Iulianum, & Ivonem, & sic
legit auctor glossa: sed in novella ipsa Iustiniani additur, vel non
potuerit.

¶ **Proferatur** In novella ipsa sequuntur hæc, nisi forte
partes voluerint, ut in scriptis ea inferatur. Quod si, &c.
Apud Ivonem loco ditionis, proferatur, est, inferatur, quod su-
sticiantem facit, intermedia scriptorum: vnde de off.

¶ **De criminali** In novella Iustiniani additur, civili
tamen.

¶ **Numerandum** Que sequuntur usque ad versicul.
Non aliter, neque in novella, neque apud Iulianum, aut Ivonem,
neque in vetustis Gratiani codicibus habentur: sed ab doctorum ci-
tatione non sunt expuncta.

C. XLVI. ¶ Clericus adversus clericum negoti-
um habens, secularia iudicia non
exerceat.
Item ex concilio Chalcedonensi, c. 9.

Si d clericus adversus clericum habeat negotium,
non relinquat suum Episcopum, & ad secularia iudicia
non concurret: sed prius negotium agitur apud
proprium Episcopum: vel certe i si fuerit negotium.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

Clericus non nullus presumat apud secularium
iudicium Episcopo non permittente pulsare
status fuerit, non respondeat, nec proponat, nec
criminale negotium in iudicio seculari proponat.

¶ **Abest a plerisque vetustis exemplaribus, & proferatur**
tunc, quod plane iurem habetur, sup. eod. c. clericum talibus
iuris autem varietate ibi notatum est.

¶ **Ex his omnibus datur intelligi**, quod clericus ad pul-
sationem in civili, nec in criminali causa esse producendum, nisi
iurem causam Episcopus deciderit, non potest, vel in criminali
iuris angulo eum nullatenus. ¶ Illud d autem quod
Clementis dictum est, [Non cogitorem secularium iudicia
vult Deus esse,] ex Episcopi auctoritate intelligendum
est, in Episcopo intelligitur, ut sequitur secularium iudicia
sicut, sed ut procurator animarum, & distributor spiritus
sancti. Prohibetur ergo secularibus negotiis occupari, nec
sequi fieri. Vel si secularia iudicia, non de rebus secularibus
secularium virorum intelligenda sunt. Iudicia de rebus
secularibus appellatur, iuxta illud Apostoli c. [Secularia
iudicia si habuerint, contemptibiles, qui sunt in ecclesia
iudicia vero secularium, secularia appellatur, iuxta illud
in epistola Clementis: quod ex subsequentibus datur
dicitur f. [Hæc opera, que ubi manus congregare debent
dicant sibi invicem vacantes loci.] Prohibetur ergo
agitatio negotiorum secularium virorum, non secularium
Negotia quippe clericorum, sive criminalia, sive civilia, si
nisi apud ecclesiasticum iudicem ventilanda sunt.

C. XLVIII. ¶ Non nisi in foro suo
iudicetur clericus.
Unde Hadrianus Papa, cap. 10.

Clericus, sive laicus, si crimine, aut
causa fuerit, non sibi, quam in foro suo
audiat.

C. XLIX. ¶ De eodem.
Item ibid. c. 10.

In b clericorum causa huiusmodi forma
iniquam eorum sententia a non suo
constringat.
Res vero in litigio posita, ante legitimum cognoscendum
nullam debet omnino transferri personam.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

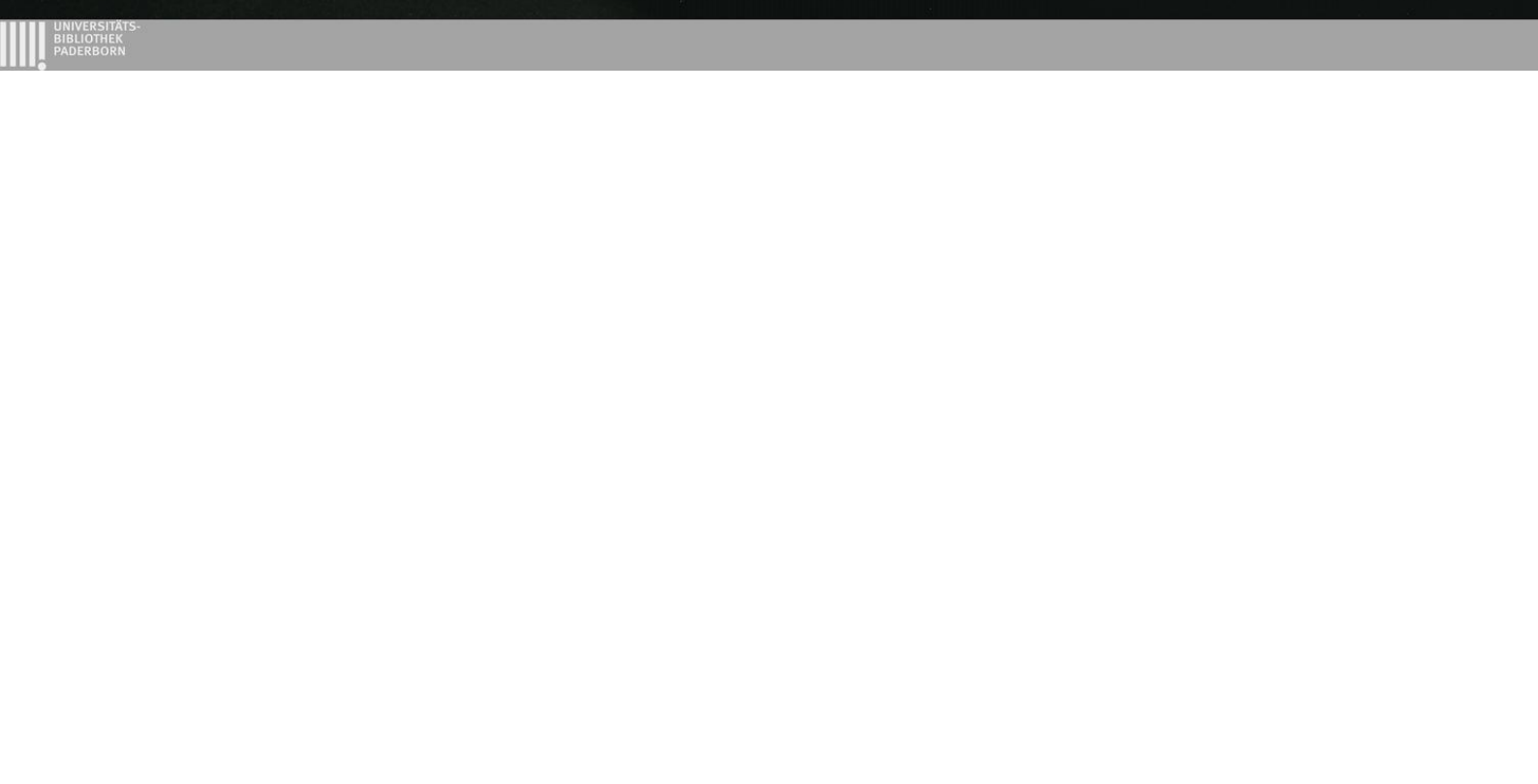
¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

¶ **De eodem** Item ex concilio Agathensi, cap. 32.

C. I. In militem transferatur personam rei in legio postea ante cognitionem

Uide Gelasius Papa. Quæstio 7. Episcopo. Vta res in litigio posita in nullam transferri potest omnino personam, donec legitimè cognitionis eventum, cui potius debeat, iudicialia discretione possit agnoscere...

unquam perpetrant, tot moribus digni sunt, quot ad subditos suos perditionis exempla transmittunt. Vnde necesse est, ut tanto se cautius à culpa custodiant, quanto per prava, quæ faciunt, non solum moriuntur...

QVÆSTIO II. Videtur vbi culpa in suspensione digna sit, ex capitulo illo Melitani concilii liquet constare.

Sed ponitur, quod hoc culpa suspensio digna non fuerit, quando utrum sit deponendum, qui officium contra prohibitionem Episcopi celebrare ausus est.

C. I. Imenda est sententia pastoris. Sententia pastoris, sine iusta, sine iniusta fuerit, timenda est.

C. IV. De eodem. Item ex concilio Sardicensi lib. c. 17.

Si Episcopus quis forte iracundus (quod esse non debet) cito & asperè commoveatur adversus Presbyterum, sive Diaconum suum, & exterminare eum de ecclesia voluerit, providendum est, ne innocens damnetur...

C. II. An Episcopo excommunicatus, non esse ab alio recipiendum. Item concilio Aniochico c. c. 6.

Si quis a proprio Episcopo excommunicatus est, non cum prius ab aliis debere suscipi, nisi aut à suo fuerit receptus Episcopo, aut concilio factò.

Canon hic eodem sermone referitur in concilio Africano ca. 10. usque ad versic. Tamen. Sed Graecus Sardicensis, quod est decimus quartus, paulò copiosior est...

C. III. Excommunicatus non potest suscipi. Item Nicolaus Papa ad Latharium Regem in epistola.

Præcipue si Guadrada pellicis tua, & jam dudum mita est cum, & usque ad presentiam nostram ab obedientiam contubernio sequestrata. Quamvis reverentia, ac pro unius mulierculæ passione percellens & obligatus ad pectore traharis exitium...

Osus Episcopus dixit. Quod autem me undequaque commovere, tacere non debeo. Si quis Episcopus existat iracundiam proclivis (quod quidem à tali viro longè abesse debet) & cito adversus Presbyterum, vel Diaconum commotus, ex ecclesia quemlibet ejicere voluerit, providendum est, ne is repente condemnatur...

al. consuetudine tenet. b. Sup. q. 7. insolite. c. Et in Aquasgran. d. 72. d. Decret. lib. 11. c. 37. e. al. satisfecerit statim.

a. Math. 18. b. Esm. Afric. 101. c. Poly. 17. tit. 1. Angl. 13. 672. 1vo p. 14. c. 15. Rom. 1. 5. 617.